

дание на 11-й същия мѣсець. Той бѣ подкрѣпенъ ; и тоя пѣтъ, приятно е да се каже, въ камарата можаха да се чуеъ отъ едната и отъ друга та страна слова въ духъ на човѣколюбие, справедливостъ и мъдростъ. Това стана камъ край тѣ на сесия ти. Дѣйствието на М-ръ Аплей бѣ вѣрно и на вѣрме, зашто то той имаше неоспоримо право да се яви въ качество на прѣдставителъ на лордъ Палмерстонъ. Съръ В. Харкортъ произнесе енергическо слово, на което първий министръ отговори съ распаленъ тонъ. Той удостовѣряваше, че «отъ само то начало на сношения та», правителството «постояно получавало» отъ посланикъ тѣ свѣдения за «български ти събития». Министръ тѣ приведе нѣкои мѣста отъ рапорти ти за опровержение на подробности ти. Азъ нѣма да се досегна до тия мѣста, така като нѣмамъ достатѣчни за това свѣдения. Нѣ ште забѣлѣжа, че на 12-й августъ, министръ тѣ прикриваше най-главний прѣдмѣтъ въ цѣлий въпросъ, а именно, — истина ли е или не, че турското правителство, което получаваше отъ насъ и нравствена и съштествена материялна подрѣжка, бѣ виновно, въ лице то на свои ти агенти, които одобряваше и награждаваше за тѣхни ти дѣйствия, — въ най-ужасни ти насилия, отъ които нѣкога е била опозорено всемирна та история. А наше то правителство, когато се коствуваше до тоя въпросъ, говореше все за нѣкаква си «междусобна война», «придружавана отъ свирепости, които, за нештастие, съставлявали обичайно историческо явление въ тая страна»,*) именно въ България. Какъ да се нарече това повторение на едни и съшти фрази? Какво може да се распознае въ него, освѣнъ невѣжество или груба клевета противъ същия тоя народъ, който самити турски власти неотколѣ описваха като народъ трудолюбивъ и послушенъ и му приписваха патриархални нрави ! *)

Такъво е било поведението, прието отъ правителството на Нейно Величество въ течение то на сесия та,

*) Times, августъ 12.

*) Въ рапортъ тѣ отъ Пловдивъ, на който азъ ште се повърна по-послѣ.